

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ
ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ
—
ΓΡΑΦΕΙΑ
ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ
ΕΝ ΤΗ ΑΚΑΔΗΜΕΙΑ

ΤΑ ΠΑΤΡΙΑ

ΕΚΤΥΠΟΥΝΤΑΙ
ΕΙΣ 20,000
ΑΝΤΙΤΥΠΩΝ
ΚΑΙ
ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ
ΔΩΡΕΑΝ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΤΗΣ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΠΑΤΡΙΩΝ ΔΙΟΥΝΗΣ

*Εκδιδόμενον τῇ ἐπιμελείᾳ ἐπιτροπῆς ἐκ τῶν κ. κ. Σ. Βουτυρά, Γ. Ν. Χατζιδάκι, Κ. Γ. Ζησίου καὶ Ι. Μ. Δαυδέρρη, διευθύνοντος.

ΤΟ ΙΑΤΡΙΚΟΝ ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ

Τὸ συγκληθὲν ἐν Ἀθήναις Ἰατρικὸν συνέδριον εὐχόμεθα ἀπὸ καρδίας ν' ἀποδείξῃ διὰ τῶν ἀποτελεσμάτων αὐτοῦ, ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ ἐπιστήμη, ἥτις πάλαι ὑπῆρξεν ἡ μόνη διδάσκαλος, ἤρξατο πάλιν οὐχὶ ἀπλῶς σταχυολογῶσα ἐκ τῶν ξένων ἀγρῶν, ἀλλὰ καὶ ἰδίους παράγουσα καρπούς.

Ἄλλ' οἱ Ἕλληνες ἱατροί, παραλλήλως πρὸς τὴν ὑψηλὴν αὐτῶν ἐπιστημονικὴν ἀποστολὴν, ἀνέλαβον αὐθόρμητοι καὶ μετὰ ζήλου ἐκπληροῦσιν ἔργα ἐθνικῶν ἀποστόλων, ἀνυψώσαντα αὐτοὺς εἰς πρώτης τάξεως πατριωτικὸν παράγοντα.

Ἐνεκα τῶν ἔργων τούτων ἡ ἱστορία τῆς ἐθνικῆς ἡμῶν ἀναγεννήσεως θ' ἀφιερῶσιν αὐτοῖς σελίδας, ἐν αἷς ἀναντιρρήτως αἱ ὑπηρεσίαι των πρὸς τὴν ἐπιστήμην θὰ καθυστερῶσι τῶν ἐκδουλεύσεων ἃς παρέσχον πρὸς τὴν πατρίδα. Ἡ καθυστέρησις ὅμως αὕτη εἶναι τοσοῦτον τιμητικὴ διὰ τοὺς Ἕλληνας ἱατροὺς, ὥστε οὐ μόνον φρονούμεν ὅτι πρέπει νὰ μνημονευθῇ ὡς ὁ ὕψιστος τῶν ἐπαίνων, ἀλλὰ καὶ νὰ ἐνισχυθῇ ἐν τῇ συνειδήσει αὐτῶν, καθότι ἀνευ τοιούτων θεμελίων ἀνασφαλὲς καὶ ἀνιστόροπον θ' ἀπέβαινε καὶ τὸ ἐπιστημονικὸν αὐτῶν οἰκοδόμημα.

Τὸ μαχαίριον ἄρα καὶ τὰ ἀντισηπτικὰ εὐχόμεθα νὰ χρησιμοποιοῦσι καὶ ἐν τῷ μέλλοντι, οὐ μόνον ἐπὶ σωματικῶν πληγῶν καὶ νοσογόνων μικροβίων, ἀλλὰ καὶ κατὰ τῶν ἡθικῶν ἐκείνων μολυσμάτων, ἅτινα ἐξωθεν ἐρχόμενα ἢ ἔνεκα διαφόρων συνθηκῶν ἐπὶ τόπου ἀναπτυσσόμενα, τείνουσι νὰ ὑποσχάψωσι τὸν ἐθνικὸν χαρακτήρα καὶ νὰ διαταλεύσωσιν αὐτὴν τὴν Ἑλληνικὴν ὑπόστασιν.

Ἄλλως τὸ φιλόφρονον αὐτῶν ἔργον σκοπὸν δὲν ἔχει μόνον τὴν θεραπείαν τῶν ἀρρώστιων, ἀλλὰ καὶ τὴν πρόληψιν αὐτῶν. Κοινωνία ὡς ῥάκος ἀποβάλλουσα τὴν πατριὸν ἀπλότητα, κοινωνία δεικνύουσα προδιαθέσεις χαλαρώσεως τῶν χρυσῶν τῆς οἰκογενείας δεσμῶν, κοινωνία παρουσιάζουσα τὰ συμπτώματα προώρου γήρατος, ἐπόμενον εἶναι νὰ παρασκευάζῃ γενεὰς οὐ μόνον ἐθνικῶς καὶ ἡθικῶς ἀλλὰ καὶ σωματικῶς νοσηράς.

Οἱ Ἕλληνες ἱατροί, ἐν τῷ σημείῳ τούτῳ κυρίως ἃς ἐπιστήσωσι τὴν προσοχὴν αὐτῶν. Καὶ ἐν τῷ σημείῳ τούτῳ συναντῶμεν αἱ πρὸς τὴν πατρίδα καὶ τὴν ἐπιστήμην ὑπηρεσίαι των θὰ χαραχθῶσιν ἐν τῇ ἐθνικῇ ἱστορίᾳ εἰς σελίδας πολὺ ἐνδοξότερας τῶν γραφισῶν ἤδη.

ΤΟ ΑΓΙΟΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Κυριακὴ τοῦ Τυφλοῦ

(Ἰωάν. Κεφ. Θ' 1-38).

Κείμενον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, παράγων ὁ Ἰησοῦς εἶδεν ἄνθρωπον τυφλὸν ἐκ γενετῆς, καὶ ἠρώτησεν αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ λέγοντες, Ραββί, τίς ἡμαρτεν, οὗτος ἢ οἱ γονεῖς αὐτοῦ ἵνα τυφλὸς γεννηθῇ; Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς. Οὔτε οὗτος ἡμαρτεν οὔτε οἱ γονεῖς αὐτοῦ· ἀλλ' ἵνα φανερωθῇ τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ ἐν αὐτῷ. Ἐμὲ δεῖ ἐργάζεσθαι τὰ ἔργα τοῦ πέμψαντός με ἕως ἡμέρας ἐστίν· ἔρχεται νύξ, ὅτε οὐδεὶς δύναται ἐργάζεσθαι. Ὅταν ἐν τῷ κόσμῳ ᾧ, ὥς εἰμι τοῦ κόσμου. Ταῦτα εἰπὼν, ἔπτυσσε χαμαὶ καὶ ἐποίησε πηλὸν ἐκ τοῦ πτύσματος καὶ ἐπέχρισε τὸν πηλὸν ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ τυφλοῦ καὶ εἶπεν αὐτῷ, Ὑπαγε, νύχαι εἰς τὴν κολυμβήθραν τοῦ Σιλωὰμ (ὃ ἐρμηνεύεται, Ἀπεσταλμένος). Ἀπῆλθεν οὖν καὶ ἐνίψατο, καὶ ἦλθε βλέπων. Οἱ οὖν γείτονες, καὶ οἱ θεωροῦντες αὐτὸν τὸ πρότερον ὅτι τυφλὸς ἦν, ἔλεγον. Οὐχ οὗτός ἐστιν ὁ καθήμενος καὶ προσαιτῶν; ἄλλοι ἔλεγον, Ὅτι οὗτός ἐστιν· ἄλλοι δὲ, Ὅτι ὁμοιος αὐτῷ ἐστίν. Ἐκεῖνος ἔλεγεν, Ὅτι ἐγὼ εἰμι. Ἐλεγον οὖν αὐτῷ, πῶς ἀνεῴχθης σου οἱ ὀφθαλμοί; Ἀπεκρίθη ἐκεῖνος καὶ εἶπεν, Ἄνθρωπος λεγόμενος Ἰησοῦς πηλὸν ἐποίησε, καὶ ἐπέχρισέ μου τοὺς ὀφθαλμούς, καὶ εἶπέ μοι, Ὑπαγε εἰς τὴν κολυμβήθραν τοῦ Σιλωὰμ, καὶ νύχαι· ἀπελθὼν δὲ καὶ νιψάμενος ἀνέβλεψα. Εἶπον οὖν αὐτῷ, ποῦ ἐστίν ἐκεῖνος; λέγει, οὐκ οἶδα. Ἀγούσιν αὐτὸν πρὸς τοὺς Φαρισαίους, τὸν ποτε τυφλόν· ἦν δὲ Σάββατον, ὅτε τὸν πηλὸν ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἀνέφωξεν αὐτοῦ τοὺς ὀφθαλμούς. Πάλιν οὖν ἠρώτων αὐτὸν καὶ οἱ Φαρισαῖοι, πῶς ἀνέβλεψεν. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς, πηλὸν ἐπέθηκεν ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμούς μου, καὶ ἐνίψαμιν, καὶ βλέπω. Ἐλεγον οὖν ἐκ τῶν Φαρισαίων τινες, Οὗτος ὁ ἄνθρωπος οὐκ ἐστὶ παρὰ τοῦ Θεοῦ, ὅτι τὸ Σάββατον οὐ τηρεῖ. ἄλλοι ἔλεγον, Πῶς δύναται ἄνθρωπος ἁμαρτωλὸς τοιαῦτα σημεῖα ποιεῖν; καὶ σχίσμα ἦν ἐν αὐτοῖς. Λέγουσι τῷ τυφλῷ πάλιν, Σὺ τί λέγεις περὶ αὐτοῖς; ὅτι ἡνοῦξέ σου τοὺς ὀφθαλμούς; Ὁ δὲ εἶπεν, Ὅτι προφήτης ἐστίν. Οὐκ ἐπίστευσαν οὖν οἱ Ἰουδαῖοι περὶ αὐτοῦ, ὅτι τυφλὸς ἦν καὶ ἀνέβλεψεν, ἕως ὅτου ἐφώνησεν τοὺς γονεῖς αὐτοῦ τοῦ ἀναβλέψαντος, καὶ ἠρώτησαν αὐτοὺς, λέγοντες, Οὗτός ἐστις ὁ υἱὸς ὑμῶν, ὃν ὑμεῖς λέγετε ὅτι τυφλὸς ἐγεννήθη; Πῶς οὖν ἄρτι δὲ νῦν βλέπει; Ἀπεκρίθησαν αὐτοῖς οἱ γονεῖς αὐτοῦ καὶ εἶβλεπεν; Ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς ἡμῶν, καὶ ὅτι τυφλὸς ἐγεννήθη, πῶς δὲ νῦν βλέπει οὐκ οἶδαμεν· ἢ τίς φηλὸς ἐγεννήθη; πῶς δὲ νῦν βλέπει οὐκ οἶδαμεν· ἢ τίς ἡνοῖξεν αὐτοῦ τοὺς ὀφθαλμούς, ἡμεῖς οὐκ οἶδαμεν· αὐτὸς ἡλικίαν ἔχει· αὐτὸν ἐρωτήσατε, αὐτὸς περὶ αὐτοῦ λαλήσει. Ταῦτα εἶπον οἱ γονεῖς αὐτοῦ, ὅτι ἐφοδοῦντο τοὺς Ἰουδαίους· ἥδη γὰρ συνετέθειντο ὁ Ἰουδαῖος, ἵνα, ἐάν τις αὐτὸν ὁμολογήσῃ Χριστὸν, ἀποσυνάγωγος.

γέννηται. Διὰ τοῦτο οἱ γονεῖς αὐτοῦ εἶπον, ὅτι ἡλικίαν ἔχει. αὐτὸν ἐρωτήσατε. Ἐφώνησαν οὖν ἐκ δευτέρου τὸν ἄνθρωπον, ὃς ἦν τυφλὸς καὶ εἶπον αὐτῷ, Δός δόξαν τῷ Θεῷ· ἡμεῖς οἰδαμεν ὅτι ὁ ἄνθρωπος οὗτος ἀμαρτωλὸς ἐστίν. Ἀπεκρίθη οὖν ἐκεῖνος καὶ εἶπεν, Εἰ ἀμαρτωλὸς ἐστίν, οὐκ οἶδα· ἐν οἷδ' αὖτις τυφλὸς ὢν ἄρτι βλεπῶ. Εἶπον δὲ αὐτῷ πάλιν, Τί ἐποίησέν σοι; πῶς ἦνοιξέ σου τοὺς ὀφθαλμούς; Ἀπεκρίθη αὐτοῖς, Εἶπον ὑμῖν ἥδη, καὶ οὐκ ἠκούσατε· τί πάλιν θέλετε ἀκοῦν; καὶ ἡμεῖς θέλετε αὐτοῦ μαθηταὶ γενέσθαι; Ἐλοιδώρησαν οὖν αὐτόν, καὶ εἶπον, Σὺ εἰ μαθητὴς ἴκῃν; ἡμεῖς δὲ τοῦ Μωσέως ἐσμέν μαθηταί. Ἡμεῖς οἰδαμεν ὅτι Μωσὴ ἀλλάληκεν ὁ Θεός· τοῦτον δὲ οὐκ οἰδαμεν πόθεν ἐστίν. Ἀπεκρίθη ὁ ἄνθρωπος καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Ἐν γὰρ τούτῳ θαυμαστόν ἐστιν, ὅτι ὑμεῖς οὐκ οἰδάτε πόθεν ἐστὶ καὶ ἀνέωξέ μου τοὺς ὀφθαλμούς. Οἶδαμεν δὲ ὅτι ἀμαρτωλὸν ὁ Θεὸς οὐκ ἀκούει· ἀλλ' ἐάν τις θεοσεβῇ, καὶ τὸ θέλημα αὐτοῦ ποιῇ, τούτου ἀκούει. Ἐκ τοῦ αἵματος οὐκ ἠκούσθη, ὅτι ἦνοιξέ τις ὀφθαλμούς τυφλοῦ γεγεννημένου· εἰ μὴ ἦν οὗτος παρὰ Θεοῦ, οὐκ ἠδύνατο ποιεῖν οὐδέν. Ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπον αὐτῷ, ἐν ἀμαρτίαις σὺ ἐγεννήθης ὁδός, καὶ σὺ διδάσκεις ἡμᾶς; καὶ ἐξέβαλον αὐτὸν ἔξω. Ἡκούσεν ὁ Ἰησοῦς ὅτι ἐξέβαλον αὐτὸν ἔξω καὶ εὐρών αὐτὸν εἶπεν αὐτῷ, Σὺ πιστεύεις εἰς τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ; Ἀπεκρίθη ἐκεῖνος καὶ εἶπε, τίς ἐστι κύριε, ἵνα πιστεύσω εἰς αὐτόν; Εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, Καὶ ἑώρακας αὐτόν καὶ λαλῶν μετὰ σου ἐκείνον ἐστίν. Ὁ δὲ ἔφη, Πιστεύω Κύριε, καὶ προσεκύνῃσιν αὐτῷ.

Σημειώσεις

1) Παράγων = διαβαίνων. 2) Ραββί = διδασκαλὴ, 3) Ἐρχεται νόθος = ὁ θάνατος, ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὴν ἡμέραν, ἥτις σημαίνει τὴν ζωὴν. 4) Προσαίτων = ἐπαίτων, ζητῶν ἐλεημοσύνην. 5) Ὁ τὶ τὸ Σάββατον οὐ τηρεῖ = ὅτι ἐβόησε δὴθεν τὴν ἡμέραν τοῦ Σαββάτου, διότι κατ' αὐτὴν ἐθεράπευσεν τὸν τυφλόν. 6) Σχίσμα = διαφωνία, φιλονεικία. 7) Συνετέθειντο = εἶχον συμφωνήσιν. 8) Ἀποσυνάγωγος, ὅστις ἐδίδασκεν ἐκ τῆς συναγωγῆς. Μετὰ τοῦ ἀποσυναγωγίου οὐδεὶς ἰουδαῖος ἠδύνατο νὰ ἔχῃ σχέσηιν τινὰ κοινωνικὴν ἢ θρησκευτικὴν ἐν τῇ χριστιανικῇ γλώσσῃ ἀφωρισμένους.

ΔΙΔΑΓΜΑΤΑ ΕΚ ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

ΟΙ ΧΑΡΑΚΤΗΡ

Τυφλὸν ἐκ γενετῆς θεραπεύει ὁ Ἰησοῦς. Μαίνεται τῷ Φαρισαϊκῷ ὁ σύλλογος, καὶ προσπαθεῖ ἵνα τοῦ εὐεργετηθέντος τὴν ὁμολογίαν κατὰ τοῦ Ἰησοῦ προκαλέσῃ, ἵνα ταύτης χρῆσιν ποιήσῃ κατὰ τοῦ Σωτῆρος. Ὑπολογίζουσιν ἐπὶ τοῦ κύριου αὐτῶν, ἐπὶ τῶν ἀπειληθέντων ἀφορισμῶν κατ' ἐκείνου ὅστις θὰ ἐτόλμα νὰ ὁμολογήσῃ Χριστὸν τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἐρωτᾷ τὸν τυφλὸν δις καὶ τρίς· ἀλλ' ἀπτόητος ἐκεῖνος δὲν δειλιφθῇ οὐδὲ διστάζει ν' ἀνομολογήσῃ ὅτι ὁ τοῦς ὀφθαλμούς αὐτοῦ ἀνοίξας εἶναι προφήτης, οὐχὶ ἀμαρτωλὸς ἄνθρωπος, ἀλλὰ παρὰ Θεοῦ ἀπεσταλμένος. Καὶ ἀποσυνάγωγος γινόμενος ἐξακολουθεῖ τὸν ἴδιον ἐπιδεικνύμενος χαρακτήρα. Εἶπε πρὸς τὸν Κύριον, ἀπιστεῦω Κύριε καὶ προσεκύνῃσιν αὐτῷ.

Τοιοῦτους ἀπτόητους χαρακτήρας θέλει πάντοτε ἡ ἀλήθεια, καὶ τοιοῦτους χαρακτήρας εἶχον πάντες, ἐκείνοι οἵτινες συνετέλεσαν εἰς τὴν ἐδραίωσιν καὶ ἐξάπλωσιν τοῦ ἔργου τοῦ Σωτῆρος. Καὶ τὴν μόρφωσιν τοιούτων χαρακτήρων δι' ἰδίου συστήματος ἐπέδωκε πάντοτε ἡ Ἐκκλησία· καὶ ἐν αὐτῇ ἀνεδείχθησαν δι' ὧν τῶν αἰώνων χαρακτήρες ἔξο-

χοι, καὶ ἐξακολουθεῖ αὕτη καταβάλλουσα προσπάθεια εἰς τὴν μόρφωσιν χαρακτήρων στερεῶν καὶ ἀδιαφθόρων.

Καθ' ἑκάστην καὶ νέα δυνάμεις τῆς φύσεως ἐκεῖ που κρυπτομένη ἐξάγεται ὑπὸ τοῦ ἀνθρωπίνου νοῦς, πρὸς ὠφέλειαν τῆς ἀνθρωπότητος. Ὁ ἄνθρωπος φαίνεται παίζων ἀληθῶς πρὸς τὰς δυνάμεις τῆς φύσεως. Καὶ ὅμως ἐν μέσῳ τοιούτου θριάμβου μία ἀκούεται φωνὴ ἐν παράπονον προβάλλει ἐξ ὧν τῶν σημείων τοῦ ὀρίζοντος—Δὲν ἔχομεν πλέον ἄνθρωπος· ὁ ἄνθρωπος κυριαρχεῖ τῶν δυνάμεων τῆς φύσεως, ἀλλὰ φαίνεται ἀποβαλὼν τὴν δυνάμιν, ἡ ὁποία μερῶν καὶ χαρακτήρας. Ἐξετάσατε καὶ θὰ ἴδῃτε ὅτι δὲν ἀδρανεῖ ἐν τῷ ἀνθρώπῳ τὸ πνεῦμα δὲν ἀδρανεῖ ἡ καρδιά, ἀλλ' ἀδρανεῖ ἡ θέλησις, ἡ μάλλον ἡ δυνάμεις ἐκείνη τῆς θελήσεως, ἥτις παρ' ἡμῖν ἰδίᾳ ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν καθίσταται δυσέρητος, καὶ ἥτις λέγεται χαρακτήρ.

Ὁ χαρακτήρ εἶναι δυνάμεις τῆς θελήσεως—ἄλλ' ἡ θέλησις θέλει καὶ πράττει ἐκεῖνα μόνον, ὅσα ὁ νοῦς βλέπει εὐκρινῶς. Μόνον λοιπὸν ἄνθρωποι ἔχοντες πεποιθήσεις, δύναται νὰ εἶναι ἄνθρωποι χαρακτήρος. Ὁρεῖλομεν λοιπὸν νὰ καθιστώμεν εὐθὺς ἀπὸ τῆς παιδικῆς ἡλικίας στερεὰς καὶ ἀκλονήτους ἐν τῇ ψυχῇ τῶν νέων τὰς πεποιθήσεις, ὥστε καὶ καταληπτὴν τὴν ἀλήθειαν, τὴν ὁποίαν ἄλλως ἐκείνοι ἔχουσιν ἀσυνειδήτως ἐν ἐκείνοις, καὶ διὰ διδασκαλίας προσήκουσας νὰ μονιμοποιήσωμεν ἐν αὐτοῖς τὰς ἀρχάς, ἥτοι τὰς πρώτας ἀληθείας, ἐκ τῶν ὁποίων παράγονται πᾶσαι αἱ λοιπαί. Οὕτω θὰ θεμελιώσωμεν εἰς τὰ βῆθη τῶν ψυχῶν ὁριστικὰ ἀσφαλῆ καὶ ἀδιάσειστα θεμέλια. Ἄνευ ἀρχῶν οὐδεμία πεποιθήσις, ἄνευ πεποιθήσεως οὐδεμία θέλησις, ἄνευ θελήσεως οὐδεὶς χαρακτήρ.

Πεποιθήσεις λοιπὸν καὶ θέλησις μορφοῦσι τὸν χαρακτήρα ἐν τῷ ἀνθρώπῳ. Ἐπὶ τῶν ἡμερῶν ἡμῶν ἡ θέλησις ἀποβαίνει ὁσημέραι ἀσθενεστέρη, καὶ αἱ πεποιθήσεις σπανιώτεραι, διότι δὲν εἶναι σαφεῖς οὐδὲ καθωρισμέναι αἱ ἀρχαί. Πανταχοῦ ἡ ἀστασία καὶ τὸ εὐμετάβολον, ἡ ἰδιοτροπία καὶ ἡ ἀδιαφορία, ἡ ἐπίδειξις καὶ τὰ πάθη, ἡ κολακεία καὶ ἡ εὐτέλεια. Οὐδὲν μόνιμον οὐδὲν διαρκές. Τὸ πᾶν στρέφεται κατὰ τὸν πνέοντα ἀνεμὸν, καὶ τὰ πάντα, μέχρι καὶ αὐτῆς τῆς τιμῆς, ὑποτάσσονται εἰς τὸ αὐθαίρετον ἐνὼ τῆς κρατούσης θελήσεως τοῦ ἐνός. Οὐδαμοῦ φαίνονται ἐδάφη στερεὰ. Εἶναι λοιπὸν ἀνάγκη νὰ προπαρασκευασθῇ ἑδᾶφος στερεὸν ἐν τῇ ψυχῇ, ἐπὶ τοῦ ὁποίου νὰ τεθῶσιν αἱ πεποιθήσεις. Καὶ ἀφ' οὗ ἐξασφαλισθῶσιν αἱ πεποιθήσεις ἐν τῇ ἀληθείᾳ, πρέπει νὰ ἐνισχυθῇ ἡ θέλησις τῶν νέων ἐν τῷ ἀγαθῷ. Νέος ὁ ὁποῖος ζῇ ζωὴν διφυῆ, νέος τοῦ ὁποίου αἱ πεποιθήσεις δὲν εἶναι σύμφωνοι πρὸς τὰς πράξεις δὲν δύναται ποτὲ νὰ πιστευθῇ ὅτι εἶναι πιστὸς εἰς τὰς ἀρχὰς αὐτοῦ.

Ὁ θρόνος τῆς ἀρετῆς εἶναι ἐστημένος ἐφ' ὕψηλον, καὶ ἵνα φθάσῃ τις μέχρι αὐτοῦ ὀφείλει νὰ ὑποστῇ κόπον πολὺν, καὶ πρὸς τοῦτο ἀπαιτεῖται νὰ ἔχῃ θέλησιν. Καὶ ἵνα ἡ θέλησις ἀποβῇ ἰσχυρὰ ἀπαιτεῖται ἀσκησις. Καὶ ἡ ἀσκησις αὕτη κτίζεται ἐν τῷ ἀγῶνι, ὅστις διεξάγεται ἐν παντὶ ἀνθρώπῳ. Οἱ πάντες αἰσθανόμεθα δύο θελήσεις διαμαχομένας ἐν ἡμῖν.—Εἶναι ἀνάγκη ἐν τῇ διαμάχῃ ταύτῃ νὰ ὑπερτερῇ ἡ θέλησις τοῦ ἀγαθοῦ. Καὶ πρὸς τοῦτο ὁ ἄνθρωπος ὁ χριστιανὸς ἐπικουρὸν λαμβάνει καὶ τὴν θείαν χάριν. Καὶ ὅταν ὁ ἀγὼν οὗτος διεξάγεται οὐχὶ πλέον ἐν τῇ ψυχῇ τοῦ ἀνθρώπου ἀλλ' ἐκτὸς αὐτῆς, ὁ ἔχων χαρακτήρα χριστιανὸς δὲν ἀποβάλλει τὸ θάρρος. Ἀποδείξις ὁ σημερινὸς τυφλός. Οὐδὲν εἰς τὸν χριστιανὸν τοῦτον οἱ σαρκασμοί, οἱ γέλωτες αἱ ὕβρεις ἡ τυραννία τῆς κοινῆς γνώμης. Αὐτὸς προχωρεῖ κρατῶν ὕψηλὰ τὴν σημαίαν τῆς ἀρετῆς, καὶ ἐάν πρὸς στιγμὴν τὸ κακὸν κατισχύσῃ αὐτοῦ, αὐτὸς παραμένει καὶ μετὰ τῶν ὀλέγων, οἱ ὁποῖοι ὑπεραμύνονται τοῦ ἀγαθοῦ. Δὲν κλείνει τὸ μέτωπον πρὸ οὐδενὸς δεσποτισμοῦ. Θεωρεῖ ἐκείνους ὑπερή-

φανὸν ἐν τῇ ἀντίστασει. Ἡ ἐπιμονὴ εἰς τὴν ἀντίστασιν εἶναι δι' αὐτὸν ζήτημα τιμῆς. Αἱ λιποταξίαι δὲν κλονίζουσιν αὐτόν. Ὁ τοιοῦτος ἄνθρωπος εἶναι ἀληθῶς ἄνθρωπος ἔχων χαρακτήρα, ἔχων πεποιθήσεις ἀκλονήτους, ἔχων θέλησιν ἰσχυράν. Τὸν ἄνθρωπον τοῦτον καὶ αὐτοὶ οἱ ἐναντιούμενοί αὐτῷ σέβονται, καὶ ἐλευθέρως ἀνομολογοῦσιν, ὅτι ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς ἔχει χαρακτήρα. Ποτὲ δὲν ψεύδεται οὔτε πρὸς τὸν Θεόν οὔτε πρὸς τοὺς ἀνθρώπους, οὔτε πρὸς ἐαυτόν. Δὲν δισταζει ποτὲ οὔτε πρὸς στιγμὴν νὰ ἐκλέξῃ μεταξὺ ἰδίου συμφέροντος καὶ καθήκοντος. Προτιμᾷ νὰ ὑπκούσῃ εἰς τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ ἢ εἰς τὸ θέλημα τῶν ἀνθρώπων. Καὶ ὅταν μικροὶ ἢ μεγάλοι προτείνωσιν εἰς αὐτόν νὰ παραβῇ τὸ καθήκον αὐτοῦ, μίαν καὶ τὴν αὐτὴν ἔχει ἀπάντησιν εἰς πάντας—Δὲν δύναμαι.

Εἶναι εὐτυχεῖς αἱ κοινωνίαι, αἱ ἔχουσαι πλείονας τοιούτους χαρακτήρας. Εἶναι εὐτυχεῖς οἱ ἄρχοντες οἱ περιστοιχιζόμενοι ὑπὸ τοιούτων ἀνδρῶν. Καὶ ἔχουσι καθήκον οἱ ἄρχοντες λαῶν, οἱ προϊστάμενοι κοινωνιῶν, οἱ πατέρες οικογενειῶν τοὺς χαρακτήρας τούτους νὰ περιβάλλωσι, διότι οἱ χαρακτήρες οὗτοι εἶναι τῆς ἀληθείας οἱ λαμπτήρες οἱ διαλύοντες τὰ σκότη, καὶ ἐξαγνίζοντες διὰ τοῦ φωτός τῆς γνώσεως, πάντα ὁργανισμόν. Τοιοῦτους χαρακτήρας εὐχόμεθα νὰ ἀποκτήσῃ πολλοὺς τὸ ἡμέτερον ἔθνος, ἵνα προαχθῇ εἰς δόξαν καὶ τιμὴν. Τοιοῦτους χαρακτήρας εὐχόμεθα νὰ ἀποκτήσῃ ἡ ἡμετέρα Ἐκκλησία πολλοὺς, ἵνα προαχθῇ ἡ ἀρετή, καὶ ἐνισχυθῇ ἡ πίστις, καὶ αὐξήσῃ ἡ ἐλπίς, καὶ λάμπῃ ἡ ἀγάπη.

ΠΟΙΟΙ ΕΙΜΕΘΑ ΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ

ΚΑΙ ΠΟΙΟΙ ΕΙΝΑΙ ΟΙ ΒΟΥΛΓΑΡΟΙ

Υπάρχουν καὶ παρ' ἡμῖν καὶ ἐν τῇ Ἑσπερίᾳ ἄνθρωποι, οἱ ὁποῖοι δὲν εἶναι καθόλου ὡς πρὸς τὰ πολιτικὰ καὶ ἐθνικὰ ζητήματα φανατικοὶ (τοὺς φανατικούς οὐδεὶς ἀνθρώπων θὰ δυνηθῇ ποτὲ νὰ μεταδιδάξῃ καὶ ἐξαγάγῃ ἐκ τῆς πλάνης, διότι ὁ φανατισμὸς εἶναι πάντοτε ἀπρόσιτος εἰς τὸν ὀρθὸν λόγον), ἀλλὰ φύσει καλοὶ κῆθοι καὶ δίκαιοι ὄντες καὶ μανθάνοντες ὅτι καὶ Βούλγαροι κατοικοῦν εἰς πολλὰ μέρη, τὰ βορειότερα, τῆς Μακεδονίας, ἀποφασίζοντες ὅτι καὶ οὗτοι ἔχουν δικαίωμα κατοχῆς καὶ κυριότητος ἐπ' αὐτῆς. Ἀλλ' ἡ γνώμη αὕτη εἶναι παντάπασιν πλημμελής καὶ ὅσοι ἐκφέρουν αὐτὴν ἀποδεικνύουν ὅτι οὔτε τὴν φύσιν τῆς Ἑλληνικῆς καὶ Βουλγαρικῆς φυλῆς καὶ τῶν ἔργων ἐκατέρας ἐκρίναν καὶ κρίνουν καλῶς, οὔτε σαφῆ ἰδέαν ἔχουν περὶ τῶν δικαιωμάτων τῶν λαῶν, ὅπως ταῦτα ἐκπηγάζουν ἐκ τῆς φύσεως καὶ ἐκ τῶν ἔργων αὐτῶν.

Διότι ὅστις θελήσει νὰ ἐξετάσῃ τὴν ἱστορίαν τῶν Ἑλλήνων καὶ τῶν Βουλγάρων ἀπὸ τῆς πρώτης αὐτῶν ἀρχῆς μέχρι σήμερον, θὰ εἴρῃ ὅτι οἱ μὲν Ἕλληνες ὁποῦδήποτε, εἴτε ὡς ἄποικοι εἴτε ὡς κατακτητὰι μετέβησαν, ἐκεῖ ἔκτισαν πόλεις, εἰσέγαγον ἐμπόριον, γράμματα, ἐπιστήμης, καλὰ τέχνας, ἡμέρωσαν καὶ πολιτισμὸν, οἱ δὲ Βούλγαροι τοὺσαν πανταχοῦ τῆς Θράκης καὶ Μακεδονίας, ὅπου ἐπὶ αἰῶνας εἰσέβαλλον καὶ εἰσβάλλον, πάντοτε ἐκαίαν καὶ καίουν, ἠρῆμωναν καὶ ἐρημώνουν πόλεις καὶ χώρας, πάντοτε ἤφαζον καὶ ἀρπάζουν, πάντοτε φόνου, πάντοτε δολοφονίαι καὶ ἀγριότητες εἶναι τὰ ἔργα τῆς ἀδιορθώτου ταύτης φυλῆς.

Ἡμεῖς ἀφώκισαμεν τὴν Θράκην καὶ παρηγάγομεν ἐκεῖ τὸν θεῖον Ἀριστοτέλη, κατελαβόμεν τὴν Ἀλγυπτον καὶ Ἀσίαν καὶ προητοιμάσαμεν τὴν ἀνθρωπότητα εἰς παραδοχὴν τοῦ Χριστιανισμοῦ, ἐκτίσαμεν ἐκεῖ διακοσίας πόλεις καὶ σήμερον ἀκόμη πανταχοῦ τῶν χωρῶν τούτων εὐρίσκονται τὰ

θεάτρα, τὰ βουλευτήρια, αἱ ἀγοραὶ καὶ τὰλλα σημεῖα τοῦ πολιτισμοῦ ἡμῶν. Ἀς εὐσεβισθῶν καὶ οἱ Βούλγαροι νὰ μας δείξουν τίνα ἐπιστήμην ἢ τίνα καλὴν τέχνην ἐκαλλίεργησαν καὶ ἀνεπτύξαν εἰς τὰς χώρας ὅπου ζῶσιν ἐπὶ αἰῶνας τώρα, ἢ τίνας πόλεις ἔκτισαν ἐν Μακεδονίᾳ καὶ Θράκῃ, τίνα θεάτρα, τίνας γεφύρας, τίνας λιμένας καὶ ἐν γένει τίνα ἔργα τῆς υπέρβειος τῶν ἀρῆκων ὅπου κατὰ δυστυχίαν τοῦ πολιτισμοῦ ὤρμησαν οἱ ἄνθρωποι οὗτοι τῆς ἐρημώσεως, τῶν αἱμάτων, τελευταῖον δὲ καὶ τῶν ὑπονόμων καὶ τῆς δυναμίδος.

Πάντα ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ μεταβάλλονται καὶ πάντες οἱ λαοὶ τῆς Εὐρώπης οἱ βάρβαροι τὸ πάλαι, ἐδέχθησαν ἔπειτα τὸν Ἑλληνικὸν πολιτισμὸν καὶ τὴν θρησκείαν τῆς ἀγάπης τὴν ὁποίαν ὁ Σωτὴρ ἡμῶν ἐδίδαξε καὶ τὴν ὁποίαν ἡ Ἑλληνικὴ γλῶσσα καὶ τὸ Ἑλληνικὸν πνεῦμα κατέστησαν παγκόσμιον, καὶ δι' αὐτῶν πάντες ἡμερώθησαν καὶ ἐξελκίσθησαν μόνον ἡ φυλὴ τοῦ Ἀσπαρούχ, τοῦ Κρούμου, τοῦ Σαμουήλ καὶ τῆς ἄλλης χορείας τῶν θηρίων δὲν ἡμπούρεσε νὰ ἐξημερωθῇ, ἀν καὶ συνοικῇ τοσοῦτους αἰῶνας μετ' ἡμῶν, ἀν καὶ ἐδιδάχθη τὸν Χριστιανισμὸν παρ' ἡμῶν. Αἱ ψυχαὶ καὶ αἱ καρδίαι τῶν ἀνθρώπων αὐτῶν πάντοτε ἐδείχθησαν ἐρημοὶ καὶ ξηροὶ βράχοι, καὶ ὁ εὐγενὴς σπόρος ὁ πεσὼν εἰς αὐτὰς μικρὸν ἀνέτειλε καὶ τάχιστα ἐξηράνθη. Ἡ ἀγρία φυλὴ τοῦ Κρούμου, ὅστις εὗρισεν μεγάλην ἡδονὴν νὰ πίνῃ ὡς ἀπὸ ποτηρίου ἀπὸ τοῦ κρανίου τοῦ ἀτυχοῦς ἐθνομάρτυρος Νικηφόρου τοῦ αὐτοκράτορος ἡμῶν, ἡ φυλὴ αὐτοῦ, θὰ χαίρῃ εἰς τὴν κόλασιν ὅπου εὐρίσκεται διότι οἱ ἀπόγονοι τοῦ σήμερον διὰ δυναμίτιδος ἀνατινάζουσιν ἀτμοπλοῖα, Τραπεζας, ἐκκλησίας καὶ διὰ τὸ δολοφονικοῦ ἔργου ἰδίῳ τῶν χόνουν ἀθῶα Χριστιανικὰ αἵματα ἱερέων, διδασκάλων καὶ τοσοῦτων ἄλλων χιλιάδων μαρτύρων τῆς Ἑλληνικῆς ἰδέας, τοῦ Ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ. Καὶ ἐνῶ ταῦτα πάντα κακουροῦν καὶ ἀτιμάζουν τὸν Χριστιανισμὸν καὶ τὸν ἀνθρωπισμὸν, ἔχουν τὸ θράσος νὰ διακηρύττουν ὅτι ἀγωνίζονται ὑπὲρ ἐλευθερίας, ὅτι καταπιέζονται ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων καὶ τὰ τοιαῦτα! Εἶναι πασίγνωστον ὅτι ἡ Ταταρικὴ αὕτη φυλὴ οὐδέποτε ἐσεβάσθη καὶ ἐτήρησε λόγον τιμῆς, συνθήκας καὶ δικαιοσύνης, διότι οὐδέποτε ἐνόησε τὴν ἐπρότητα τούτων· θὰ ἡμπορούσε λοιπὸν τις ἐκ τῶν προτέρων νὰ περιμένῃ παρ' αὐτῶν πᾶσαν πρὸς τὴν ἀλήθειαν ἀσέβειαν. Ἀλλὰ πάλιν πρέπει νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι ἐκπλήττει πάντα τὸν πεποτισμένον κόσμον ἡ τοιαύτη αὐτῶν θρασυτῆς πρὸς τὸ ψεῦδος ἐνόπιον ὅλου τοῦ κόσμου.

Καὶ τώρα ἐρωτᾶται τίνα δικαιώματα ἔχουν ἡ ἡμποροῦν νὰ ἔχουν ἐπὶ τῆς Μακεδονίας τὰ τοιαῦτα θηρία; Εἰς τὴν ἐρωτησὴν ταύτην ἀποκρινόμεθα ὅτι τὰ δικαιώματα ἐπὶ τὴν κυριότητα καὶ κατοχὴν χώρας τινὸς δὲν παρέχουν αἱ πυρπολήσεις καὶ ἐρημώσεις, αἱ σφαγαὶ καὶ δολοφονίαι, ἡ βία καὶ ἀδικία, αἱ ἀρπαγαί, ἡ ὑπόνομος καὶ ἡ δυναμίτις εἰδὲ ἄλλως εἴγε, πολὺ περισσότερα δικαιώματα θὰ εἶχον οἱ ὄφεις, οἱ λύκοι, αἱ ἀρκτοὶ καὶ τὰλλα ἄγρια θηρία, ἐπειδὴ ταῦτα ἀπὸ ἀμνημονεῶν χρόνων ζοῦν καὶ κακουροῦν ἐν Μακεδονίᾳ, εἴθ' οἱ Βούλγαροι ἀπὸ ὀλίγων μόνον αἰώνων. Τὰ δικαιώματα τῆς κατοχῆς καὶ κυριότητος τῆς χώρας πάντοτε καὶ πανταχοῦ καὶ ἐν τῇ Εὐρώπῃ καὶ ἐν τῇ Ἀμερικῇ καὶ ἐν τῇ Ἀσίᾳ καὶ Ἀφρικῇ ἔλαβον καὶ λαμβάνουν οἱ λαοὶ δι' ἔργων ἐκπολιτιστικῶν, διὰ τῆς καλλιέργειας τῶν τεχνῶν καὶ ἐπιστημῶν, δι' εὐνομίας καὶ τάξεως, ἐν ἐνὶ λόγῳ διὰ τοῦ πολιτισμοῦ. Εἰς τοῦτον οἱ Βούλγαροι οὔτε συνετέλεσαν οὔτε θὰ συνετέλουν ποτὲ οὐδὲ τὸ ἐλάχιστον.

1^{ον} ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΝ ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ 1904

Ο Σύλλογος πρὸς Διάδοσιν τῶν Ἑλληνικῶν Γραμμάτων, ὁ Φιλολογικὸς Σύλλογος Παρνασσὸς καὶ ὁ Σύλλογος πρὸς Διάδοσιν Ὁρελίων Βιβλίων ἀπεφάσισαν ἀπὸ κοινοῦ τὴν σύγκλησιν τοῦ Πρώτου Ἑλληνικοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Συνεδρίου ἐν Ἀθήναις κατὰ τὴν ἑβδομάδα τοῦ Πάσχα τοῦ προσεχοῦς ἔτους 1904, καὶ τὴν ταυτόχρονον ὁργάνωσιν Σχολικῆς Ἐκθέσεως ἐπισημοῦσης τὸν σκοπὸν τοῦ Συνεδρίου.

Ἡ μέριμνα περὶ πάντων τῶν ἀφορώντων εἰς τὸ Συνεδρίον καὶ εἰς τὴν Ἐκθεσιν ἀνετέθη εἰς Ἐπιτροπὴν, ἀποτελουμένην ἐκ τοῦ Ἀντιπροέδρου τοῦ Συλλόγου πρὸς Διάδοσιν τῶν Ἑλληνικῶν Γραμμάτων κ. Μ. Δ. Ρ. α. γ. ο. υ. μ. η., τοῦ Ἀντιπροέδρου τοῦ Φιλολογικοῦ Συλλόγου «Παρνασσὸς» κ. Τ. Ἡ λ. ι. ο. π. ο. υ. λ. ο. υ., καὶ τοῦ Προέδρου τοῦ Συλλόγου πρὸς Διάδοσιν Ὁρελίων Βιβλίων κ. Δ. Β. ι. κ. ε. λ. α., οἵτινες, συνελθόντες, ὠνόμασαν μὲν πρόεδρον τὸν κ. Δ. Β. ι. κ. ε. λ. α. ν. ἐξέλεξαν δὲ γραμματεῖα τὸν κ. Γ. Δ. ρ. ο. σ. ι. ν. η. ν.

Ἡ Ἐπιτροπὴ συνέταξε τὸν Κανονισμὸν τοῦ Συνεδρίου καὶ τὴν παρατιθεμένην Ἀναγραφὴν τῶν Ἐργασιῶν αὐτοῦ.

ΑΝΑΓΡΑΦΗ

Εἰδικὰ θεάματα

(Διὰ τὰ οἰκεία τμήματα)

1) Στοιχειώδης Ἐκπαίδευσις :

Εὐρύτερα διδάσεις τῆς στοιχειώδους Ἐκπαιδεύσεως καὶ ἐλάττωσις τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἀγγραμμάτων τῶν υπερβάντων τὴν ἡλικίαν τῆς ἐκ τοῦ Νόμου ὑποχρεωτικῆς φοιτήσεως εἰς τὸ Δημοτικὸν Σχολεῖον

2) Μὲθον Ἐκπαίδευσις :

Παιδαγωγικὴ μόρφωσις τοῦ διδακτικοῦ προσωπικοῦ τῶν Ἑλληνικῶν Σχολείων καὶ τῶν Γυμνασίων.

3) Γυναικεία Ἀγωγή :

Μεταρρύθμισις τοῦ προγράμματος τῶν Παρθεναγωγείων, ὥπως παρέχων ταῦτα ἀγωγὴν σύμφωνον πρὸς τὰς ἐλληνικὰς παραδόσεις καὶ πρὸς τὸν προορισμὸν τῆς γυναικὸς ἐν τῇ οἰκογενείᾳ καὶ τῇ κοινωνίᾳ.

4) Τεχνικὴ καὶ Ἐπαγγελματικὴ Ἐκπαίδευσις :

Ὁργάνωσις συστήματος τεχνικῆς προπαιδεύσεως καὶ διδασκαλίας συμπληρωτικῆς τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου διὰ τοὺς παῖδας τοῦ λαοῦ, τοὺς μέλλοντας νὰ ἐπιδοθῶσιν εἰς βιομηχανικὰ ἐπαγγέλματα.

Γενικὸν θέμα

(Διὰ τὴν ὁλομέλειαν τοῦ Συνεδρίου)

Βελτίωσις τῶν διδακτικῶν βιβλίων καὶ λόγῳ συνθέσεως καὶ λόγῳ ἐξωτερικῆς μορφῆς.

Η ΔΙΕΥΘΥΝΟΥΣΑ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΕΚ ΤΟΥ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΥ

Ἄρθρον 2. Τὸ Συνεδρίον θὰ συνέλθῃ ἐν Ἀθήναις τὴν 31 Μαρτίου 1904, ἡμέραν Τετάρτην τοῦ Πάσχα καὶ θὰ διαρκέσῃ μέχρι τῆς Κυριακῆς 4 Ἀπριλίου.

Ἄρθρον 3. Εἰς τὸ Συνεδρίον δύνανται νὰ λάβωσι μέρος :

α') Οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν Δήμων, τῶν Κοινοτήτων καὶ τῶν Ἑλληνικῶν παροικιῶν, τῶν Ἐκπαιδευτικῶν συλλόγων καὶ τῶν Ἐκπαιδευτικῶν ἱδρυμάτων ἐν γένει.

β') Οἱ ἀνήκοντες εἰς τὸν Ἐκπαιδευτικὸν κλάδον, καθηγηταί, ἐπιθεωρηταί καὶ διδάσκαλοι ἀμφοτέρων τῶν φύλων καὶ παντὸς βαθμοῦ.

γ') Οἱ ἐνδιαφερόμενοι εἰς Ἐκπαιδευτικὰ ζητήματα ἢ ὁπωσδήποτε ἐνδιαφερόμενοι περὶ τούτων.

Ἄρθρον 6. Τὸ Συνεδρίον ἀποτελεῖται ἐκ τῶν ἐξῆς 4 τμημάτων :

α') Τῆς Στοιχειώδ. Ἐκπαιδεύσεως. β') Τῆς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως. γ') Τῆς Γυναικείας Ἀγωγῆς. δ') Τῆς Τεχνικῆς καὶ Ἐπαγγελματικῆς Ἐκπαιδεύσεως.

Πᾶν μέλος ὀφείλει νὰ ἐκδηλώτῃ, ἅμα τῇ ἐγγραφῇ, εἰς ποῖον ἐκ τῶν τμημάτων ἐπιθυμεῖ νὰ καταταχθῇ. Ἐκαστον τμήμα ἐκλέγει ἴδιον Πρόεδρον καὶ ἴδιον Γραμματεῖα κατὰ τὰς συνεδριάσεις αὐτοῦ.

Ἄρθρον 9. Ὅσα ἐκ τῶν μελῶν ἐπιθυμοῦσι νὰ διατυπώσωσιν ἐκτενέστερον καὶ συστηματικώτερον τὴν γνώμην αὐτῶν ἐπὶ ἐνὸς ἢ περισσοτέρων ἐκ τῶν προβαλλομένων πρὸς συζήτησιν θεμάτων, κατὰ τὴν παρατιθεμένην ἀναγραφὴν τῶν ἔργασιων τοῦ Συνεδρίου, ὑποβάλλουσι σχετικὰ ὑπομνήματα. Τὰ ὑπομνήματα ταῦτα πρέπει νὰ ληφθῶσιν ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου 1903. Τὰ ἀναγόμενα εἰς ἕκαστον θέμα ὑπομνήματα θὰ παραδῶτῃ ἡ Ἐπιτροπὴ εἰς εἰδικούς Εἰσηγητάς ὑπ' αὐτῆς ὁρισθησμένους. Καὶ τοῦ μὲν γενικοῦ θέματος ἡ εἰσηγητὴς θὰ ὑποβληθῇ ἀπ' εὐθείας πρὸς συζήτησιν ἐνώπιον τῆς ὁλομελείας τοῦ Συνεδρίου, τὰ δὲ ἐπὶ εἰδικῶν θεμάτων ὑπομνήματα θὰ εἰσαγάγῃσι συνοπτικῶς οἱ εἰσηγηταὶ μετὰ σχετικῆς ἐκθέσεως εἰς τὰς συνεδριάσεις τῶν οἰκείων τμημάτων πρὸς συζήτησιν. Τὰ συμπράγματα τῶν τμημάτων θὰ συζητηθῶσιν ὑπὸ τῆς ὁλομελείας τοῦ Συνεδρίου καὶ θὰ διατυπωθῶσιν ὡς ἀποφάσεις αὐτοῦ.

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΤΗΣ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΠΑΤΡΙΩΝ ΑΜΥΝΗΣ

Δωρεὰ ὑπὲρ τῶν «Πατριῶν»

Ὁ Δῆμος Κέας ἀπέστειλε τῇ Ἐταιρείᾳ ἐτήσιον εἰσφορὴν ε.δ. ἐκ δρ. 30.

ΒΡΑΧΕΙΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

Κ. Ν. Σ. (...) Γ. Τ. Ἐμ. Ν. Καρκούλαν. Ἐστίλησαν. — Ἀ. Ρ. Φ. Δ. Β., Κ. Στ. Δ. Κ. Κ. Ν. Θ. Ἐρμ. ο. υ. π. ο. λ. ι. ν. Β. Μ. Κ. ἐρ. χ. υ. ρ. α. ν., Δ. Σ. Λ. ι. β. α. ν. ἁ. π. α. σ. Στέλλονται. Ν. Στ. Β. ὦ. λ. ο. ν. Ἐπίσης, ἐκτὸς ἐνὸς ἐλλείποντος ἀριθμοῦ. Ν. Ε. Σ. Ἐπαινοῦμεν καὶ ἐγκρίνομεν τὸ μέτρον τῆς τοιαύτης διὰ μικρῶν ἔστων ἐργῶν συνδρομῆς. Ἐδμοσιεύσαμεν μάλιστα ἤδη δύο τοιοῦτους καταλόγους. Καὶ ἡ δραχμὴ τοῦ μὴ πλουτοῦ ἐστὶν εἴςου εὐπρόσδεκτος.

Η ΜΗΜΗΣΙΣ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

Τὸ μόνον βιβλίον, τὸ ὁποῖον μετὰ τὴν ἐσχάτην Γραφὴν ἔχει τὴν πρώτην παγκόσμιον κυκλοφορίαν εἶναι τὸ «Περὶ μνήσεως τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ».

Τότῃ εἶναι ἡ κυκλοφορία του, ὥστε ἀριθμεῖ μέχρι τοῦδε 3000 ἐκδόσεις καὶ μετεφράσθη εἰς 200 γλώσσας, τοῦθ' ὅπερ εἶναι τρανὸν μαρτύριον τῆς μεγάλης ἀξίας του.

Τὸ πολὺκροτον τοῦτο βιβλίον, ἐγκεκριμένον ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου καὶ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἑλλάδος, ἐξεδόθη καὶ πωλεῖται ἐν τῷ Βιβλιοπωλείῳ τῆς «Ἀναπλάσεως» (ἔδδς Ἀδριανοῦ, ἀριθ. 14) ἀντὶ δραχ. 2, ἀπλόδοτον 2,50· καθὼς καὶ εἰς ἅπαντα τὰ ἐνταῦθα βιβλιοπωλεῖα καὶ εἰς τὰ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ὑποπρακτορεῖα τῶν ἐφημερίδων.

Κανείς δὲν πρέπει νὰ μείνῃ ἀγευστος τοῦ παγκοσμίου φήμης καὶ ἀνεκτιμήτου τούτου βιβλίου.

ΝΕΑΙ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΑΙ ΠΛΑΚΕΣ

LUMIERE

Τὸ παγκοσμίου φήμης ἐργοστάσιον φωτογραφικῶν πλακῶν Lumiere et fils κατασκεύασαν ἐσχάτως νέας πλάκας με ἐτικέταν χρώματος λίλᾶ, τριπλασίας εὐχύτητος τῶν μέχρι τοῦδε ἐν χρήσει με ἐτικέταν κυανῇν, καταλλήλους δι' instantanéισιν τούτοις.

Ὡς ἀντιπρόσωποι τοῦ ἀνωτέρου ἐργοστασίου, ἔχομεν παρακαταθήκην ὧλων τῶν μεγεθῶν καὶ τοῦ χάρτου, προσφάτου ἀποστολῆς πάντοτε, ὡς ἐκ τῆς μεγάλης καταναλώσεως Αἱ παραγγελίαι τῶν Ἐπαρχιῶν ἐκτελοῦνται τάχιστα.

ΠΑΛΛΗΣ καὶ ΚΟΤΖΙΑΣ

Χαρτοπώλαι, Ὁδὸς Ἐρμού

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐντοκοὶ καταθέσεις

Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα δέχεται ἐντόκους καταθέσεις εἰς τραπεζικὰ γραμμάτια καὶ εἰς

χρυσόν, ἢ τοὶς εἰς φράγμα καὶ λίρας στερλίνας, ἀποδοτέας εἰς ὠρισμένην προθεσμίαν ἢ διαρκέσ. Αἱ εἰς χρυσὸν καταθέσεις καὶ οἱ τόκοι αὐτῶν πληρώνονται εἰς τὸ αὐτὸ νόμισμα εἰς ὃ ἐγένετο ἡ κατάθεσις, εἰς χρυσὸν ἢ δι' ἐπιταγῆς ὀψέως (chèque) ἐπὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ κατ' ἐκλογὴν τοῦ ὁμολογούχου. Τὰ κεφάλαια καὶ οἱ τόκοι τῶν ὁμολογιῶν πληρώνονται ἐν τῷ Κεντρικῷ Καταστήματι καὶ ἐπ' αἰτῆσει τοῦ καταθέτου ἐν τοῖς Ἐποκαταστήμασι τῆς Τραπεζῆς, ἐν Κερκύρᾳ δὲ, Κεφαλληνίᾳ καὶ Ζακύνθῳ διὰ τῶν ἐκεῖ ὑποκαταστημάτων τῆς Ἰονικῆς Τραπεζῆς.

Τόκοι τῶν καταθέσεων

Ἡς 1/10 κατ' ἔτος διὰ καθ. 6 μην. τοῦλάχισ.

» » » » » 1 ἔτους »

» » » » » 2 ἔτων »

» » » » » 4 » »

» » » » » 5 » »

Αἱ ὁμολογίαι τῶν ἐντόκων καταθέσεων ἐκδίδονται κατ' ἐκλογὴν τοῦ καταθέτου ἐννομικαὶ ἢ ἀνώνυμοι.